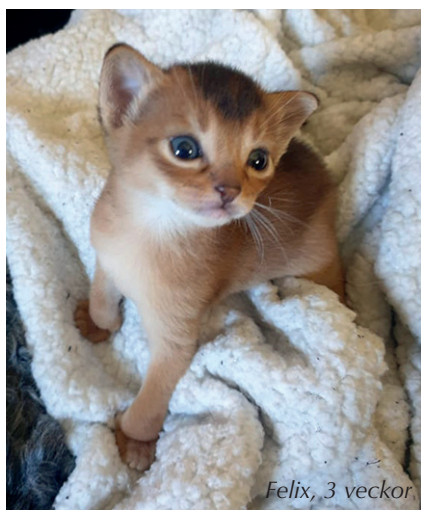

Felix, 3 veckor

X-kullen är här!

Min nya importthane Ingave's Zevs "Zezze" fick "dejta" både Tua-Li och hennes kullsysster Tiara under våren 2019. Den 20 maj föddes Tiaras ungar hos fodermatte Josefin och -husse Simon.

Med en övervakningskamera kunde jag följa under ungarnas födsel på distans. Den gick bra fast Tiara var en smula snobbig och vägrade att befatta sig med avnavling och moderkakor. I övrigt var hon en bra och stabil kattmamma som inte ens var speciellt vaktig mot husets devon rex eller de två småhundarna. Bröderna fick en utmärkt start på livet!

Felix, Texas och Sixten, fem veckor.

Knepigt med namn

Bokstaven X stod på tur denna gång. Jag bestämde mig för att använda ord som egentligen startar med Ex... som jag sen skrev med endast X:

Xtrovert Xpress "Texas"

Xklusiv Xpert "Felix"

Xakt Xistens "Sixten"

Sen hittade vi förstås på mer användbara vardagsnamn (med x i).

Texas, Felix och Sixten, 7 veckor

Fina familjer

Min uppfödaruppgift att hitta bra hem till kattungarna tar jag på stort allvar. Denna gång hade jag en hel del förfrågningar och kunde välja de allra bästa. Sixten och Felix flyttade

Texas, snart 11 veckor

Bröderna Bus, 13 veckor

till samma hem i Mölndal. Där Felix sen fick namnet Ernst (foto nedan). Texas drog iväg norrut till Luleå där han fick en snäll huskattdam som sambo.

Detta nyhetsbrev ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå.
Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter.

Besök även www.kattkristin.se eller facebook.com/kristin.stenmark.1

Hälsningar från några S*Nekayahskatter

Jag ville bara skicka en hälsning från **Harry** som är lika pigg och nyfiken som han var när vi hämtade honom för 11 år sedan!

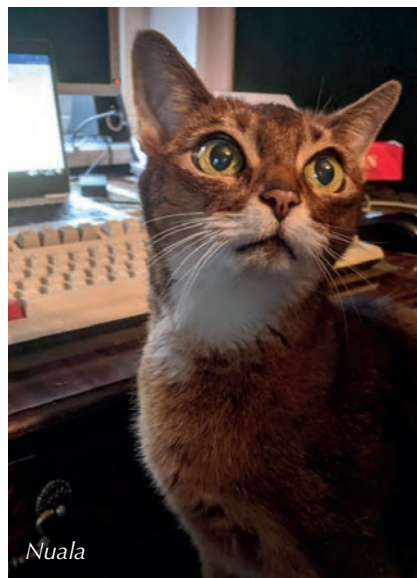
Han har fortfarande sin bästa kompis Castor som börjar bli en åldrad herre på 15 somrar. Han orkar inte riktigt med Harrys intensiva kel och

bus men de tycker mycket om varandra och sover ofta tillsammans.

På vintern är de ju innekatter men sommaren bjuder på frigång och uteliv både på Öland och i senast i Skåne. Harry gillar mest att yla på andra katter medans Castor helst ligger i närheten i solen eller fångar en och annan mus. Men det där med att jaga har inte Harry greppat.

Jag såg att Siri har gått bort, Harry är så lik henne! Han har också fått operera bort två tänder i samma tandsjukdom men det verkar hålla sig ännu. Men annars är han pigg och kelig, börjar morgonen med att spatsera fram och tillbaka och väcka alla. Precis så social och nyfiken som vi önskade oss!

Linda

S*Nekayahs Dixi Digitalis **Nuala** ur Siris första kull är nu drygt 13 år gammal och "still going strong". Hon älskar när matte jobbar hemifrån (ovan) men uppskattar även att familjen har skaffat två barn de senaste åren (nedan).

S*Nekayahs Freja Fandango (Mini) och Felix Foxtrot (Zamir)

Tretton och ett halvt år mellan foto-
na på **Mini**. Nedanför ett farväl från
hennes kullbror Zamir.

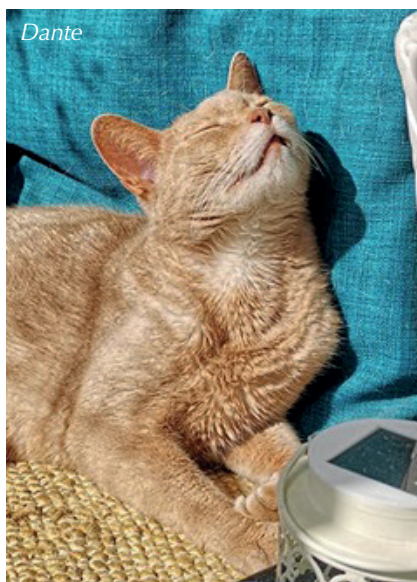

Zamir har under morgonen (9 dec) vandrat över regnbågsbron för att möta Bixi, Zelda och Link. Lungt och stilla fick han somna, hela stunden tätt i min famn. Oändligt tacksam att vi fick köpa honom av dig. Så vacker, så snäll, inte minst med våra barnbarn som han verkligen älskade att vara med, fantastisk personlighet, så tillgiven och en riktig mys- och knäkatt.

Anne-Lie

Dante är kullbror med Nuala. Nedan njuter han av solen på balkongen sommaren 2019.

Unos ungar med Molly

S*Nekayahs **Uno Umami** flyttade 2018 till en storfamilj där även S*NephtysFelidaes Molly bor. Tillsammans med henne fick han i april

2019 Knorrmalen Curry. En viltfärgad hona som familjen behöll, samtidigt som de skaffade sig ett eget stamnamn: S*Pantherinae. Innan de hann blinka hann Uno och Molly fixa en till kull. Denna gång blev de tre söta sorrelbröder: S*Pantherinae Baghera, Baloo och Mowgli.

Uno är nu kastrat och det ser tyvärr inte ut som om någon av hans

avkommor kommer att användas i avel. Fast kanske ändrar sig husse Cecar och matte Theresia.

Framtidsplaner

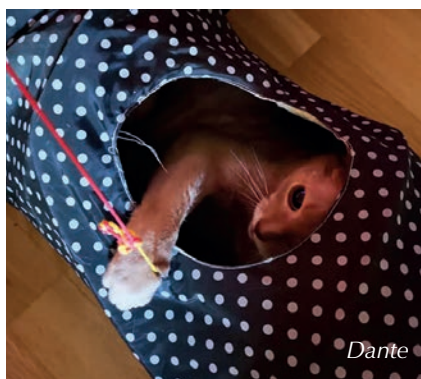
Unos syster **Umbra Umayma** har jag behållit hos en fodervärd i Umeå. Kanske blir det kattungar där 2020.

Annars blir det **Sally** som får en kull med **Zeze** när hans kemiska kastre-ring släpper och han blir fertil.

Siris D-kull

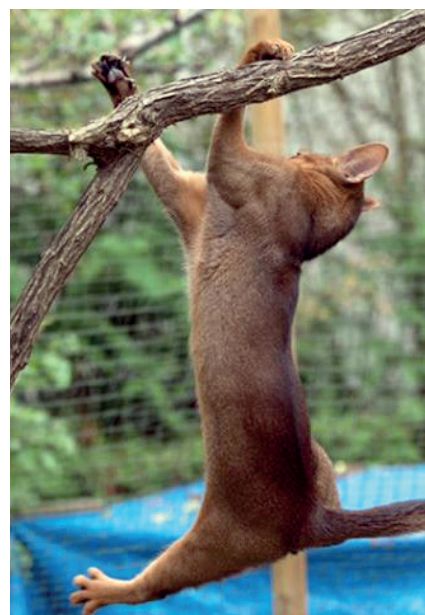
"Dante blir 14 i februari, trots att han är äldst här är han mellan varven den som busar mest." Berättar matte Linda om fawn S*Nekayahs Dante Datura, från Siris första kull.

I samma kull är det **Dina** Dicentra som har fört generna vidare hos S*Blytens abyuppfödning i Uppsala.

Årets abyungar

Skickar en liten hälsning från Möln-dal. **Sixten och Ernst** är fortfarande ljuvliga och vi har så roligt med dem. Nyfikna och med hela tiden

som abessinier är. En kompis som fotograferar var här idag och tog bilder. Vi är galet förtjusta i våra pojkar och de charmar alla på besök.

Börje och Yvonne

Det sorgligaste jag har varit med om som kattuppfödare

I januari parningstränade Zezze och Tua-Li. Jag trodde länge att det var utan resultat, men efter sju veckor fick Tua en liten mage som skvallrade om att där ändå växte ett nytt underverk.

Den 31 mars föddes en viltfärgad stor hona med väldigt möda. Tyvärr var hon dödfödd. Sorgligt för mig, men helt förkrossande för Tua. Hon låg på sängen med sin döda unge i flera timmar och vägrade flytta sig. Jag har aldrig sett en sådan sorg, men det beror förstås på att de vanligen finns levande ungar för den nyblivna modern att ägna sig åt även om någon unge är dödfödd.

Nytt försök

En vecka efter att den döda ungen hade fötts löpte Tua om och nu parade sig hon och Zezze med större rutin. Denna gång växte hennes mage lite mer och jag gissade på 2-3 ungar. Inte mer.

Torsdag 13 juni föddes till min förvåning hela fyra ungar! Duktiga Tua skötte om alla sina plikter med tvätt och avnavling på egen tass. Det var en glad överraskning av två av ungarna var sorrel.

Efteråt la sig Tua högt spinnande med sina välfyllda juver i vädret. Ungarna var pigga och bökade ivrigt runt för att få sin första måltid.

Men egendomligt nog släpptes Tuas mjölk aldrig ut. Hon låg hela tiden hos ungarna, som aktivt jobbade på att få igång tillströmningen. Veterinären visste ingen råd. Jag lyckades stoppa viktnedgången med mjölkersättning, men så plötsligt slutade alla ungarna helt att äta och dog en efter en.

Mest hjärtskärande av allt var när den sista ungen (viltpojken) var döende. Efter att ha legat länge med honom i transportburen började Tua bära runt honom och ge honom till mig, mamma Sally eller Zezze. Det var precis som om hon bad oss att rädda honom.

Det var helt fruktansvärt.

SISTA ORDET

Är det värt det?

Efter tragedier med sjukdomar eller döende kattungar börjar jag verkligen fundera på om det är dags att sluta med kattavel.

Utan tvekan har mitt intresse för abessinier, utställning, avel och föreningsarbete varit synnerli-

gen givande på många plan. Såväl genom att få möjlighet att fördjupa sig i en underbar hobby, ägna sig åt fantastiska katter och lära känna härliga och generösa människor.

Men de åren när jag hade paus i uppfödningen (efter FIP och annat elände) var kanske ändå allra bäst. Att endast ha kastrater hemma gör helt klart livet lugnare och mer harmoniskt för alla inblandade.

Ändå är jag inte riktigt redo att ännu lämna den fascinerande världen som kattavel innebär. En värld full av drömmar, planering, spänning, gullighet, skratt, lek och bus.

Sist men inte minst är responsen från alla nöjda och lyckliga kattungeköpare ett hjärtevärmande plus. Läs förra uppslaget så förstår du vad jag menar.

Kristin